

San Tibu

Wout Faes, Thibaut Courtois en aanvoerder Romelu Lukaku luisteren naar het volkslied voor de aftrap van België-Oostenrijk, in Brussel. © BELGA

Thibaut Courtois trouwt vandaag. Hij trouwde ook al gisteren. Volgens één populaire krant zou hij ook morgen nog een heel klein beetje natrouwen, maar volgens een andere is het vandaag al afgelopen met het feest.

Dat feest vond/vindt/vindt nog plaats in Nice, Cannes of in die buurt en er zouden driehonderd aanwezigen zijn. Die moesten hun reis zelf betalen, ook hun hotel boeken en betalen, en ze kregen nog eens schriftelijk gemeld dat ze niks mochten zeggen, op straffe van. Wie ooit met de toorn van de clan-Courtois te maken had, die houdt de lippen stijf op elkaar.

We zijn inmiddels zondagochtend en een search op 'trouw Courtois' en 'marriage Courtois' levert geen extra details op. De precieze locatie, daar was het nog naar gissen. We weten van twee dresscodes. Hoe dat is gevallen (en die andere kosten) bij de familie van Groot-Bilzen is niet helemaal duidelijk. Tenzij hij die is ontstegen en die op een andere keer op zijn kosten naar de McDonald's aan de afslag van de E313 mogen.

Bottomline: we weten niet veel en dat kan twee oorzaken hebben. Of alles gebeurt echt top secret, inclusief dwaalsporen voor paparazzi en consorten. Of die geheimhouding was nergens voor nodig en het interesseert de pers geen ene fuck waar en hoe Thibaut en zijn Mishel hun jawoord geven.

Wat wel opviel in de berichtgeving rond dit zelfverklaarde huwelijk van het jaar was de toon van de verhalen. Journalisten/media die niks met voetbal hebben of die Courtois nooit van dichtbij zullen zien, fantaseerden er maar op los. Journalisten die nog altijd hopen op een audiëntie bij San Tibu kropen net niet in de kont van de keeper.

Ze droegen er zorg voor de aanstaande Mishel Courtois lof toe te zwaaien, een vrijgevochten vrouw, zoals dat heet. Mishel heeft in het Israëliëse leger gediend. Zo gaat dat in Israël. Enfin, het leger werd de marine, op een reddingsschip. Je hebt ook minder gelukkige Israëliëse vrouwen die hun twee jaar dienst in de fauna van de bezette gebieden moeten volbrengen.

Uiteraard werd Thibaut Courtois nog eens de beste doelman ter wereld genoemd. Courtois is voor 2022 (net als in 2018) tot beste doelman ter wereld uitgeroepen door de International Federation of Football History & Statistics (IFFHS), dat staat vast. Andere sites en ook gerespecteerde bladen zetten Alisson

Becker op één en Courtois op twee. Ergens stond hij zelfs op vijf.

Onzin, hij behoort wellicht tot de beste drie doelmannen ter wereld, maar hij speelt dan ook bij een team aan de top van de voedselketen, dat bovendien tegen een beetje sterke tegenstander eerst niks wil weggeven vooraleer het zelf wil aanvallen. Als het dan toch eens ruimte weggeeft of wordt overspoeld zoals in Manchester tegen City krijgt de beste van de wereld er ook gewoon vier om de oren.

Wat verbaast in die hele berichtgeving over Courtois en zijn weglopen bij de Rode Duivels is dat niemand van die voetbaljournalisten zijn hoofd uit de keeperskont durft te trekken, om te schrijven dat dit in de sterren stond geschreven. Dat het 'zich benadeeld voelen' een familietrekje is van de Courtois. Zijn zus had het in het volleybal, Thibaut heeft het in het voetbal.

De rol die ze zichzelf toedichten is altijd veel groter dan hoe de buitenwereld dat ziet. Valérie Courtois

was als volleybalspeelster libero. Dat is een zwaktebod. Volleybal is niet uitgevonden om niet te mogen aanvallen en niet (bovenhands) te mogen passen. Libero's vallen overal tussen en dienen als nuttig opvulsel. Je zou ze de doelman/vrouw van het volleybal kunnen noemen. Ze ondergaan het spel, tactisch hebben ze heel weinig impact.

Idem voor de doelman in het voetbal. Die ondergaat ook. Al-

leen al die contradictie: als zijn team prima speelt, is de doelman niet te zien. Alleen als het team het een beetje laat afweten, kan hij schitteren. Dat heeft Courtois meermaals gedaan, zoals in de Champions League-finale vorig jaar. Daar was geluk bij nodig. Als dat geluk er niet is, wordt het ook 4-0 zoals tegen City en moet de beste doelman ter wereld ook ondergaan.

Courtois wil zo graag meepraten over de richting die de Rode Duivels uit moeten, over de tactiek, over wie, wat, waar en hoe. Dat mocht van Roberto Martínez. Of die luisterde, is een ander verhaal. Bondscoach Domenico Tedesco en vooral technisch directeur Frank Vercauteren vinden - terecht of onterecht, wie zal het zeggen - dat een doelman zich moet beperken tot zijn taak: zo adequaat mogelijk in de weg liggen/staan als op zijn doel wordt geschoten. Praatjes zijn daarbij overbodig, meningen ook. Niet gehoord en niet erkend is niet gerespecteerd worden. Erger kan je een Courtois niet aandoen.

Het 'zich benadeeld voelen' is een familietrekje van de Courtois